

Els dos programes d'inserció laboral ajuden les dones a potenciar la seva autoestima i a aconseguir la independència econòmica

no haver-me reciclat. Ara tinc un contracte indefinit", diu amb un somriure.

Lurdes Acedo és al projecte per segon any després d'una forta depressió: "Aquest any em trobo molt millor, el projecte m'ha ajudat a sentir-me viva. La gent et dóna suport, però te n'has de sortir tu". Les tres assenyalen que és important l'ajuda mútua, ja que els permet veure que no són les úniques que tenen problemes però que encara que les escoltin, són elles les que han de reaccionar. "Ens agradaria molt poder ajudar altres dones perquè no abandonin la lluita", assenyalava Quesada, que inclouria aquest suport dins el projecte.

Per a Jaume Profitós, regidor de Promoció Econòmica, tant el Projecte Francesca Martín com el Projecte Baobab "exemplifiquen a la perfecció el que és una política local de proximitat, que ajuda a tenir una societat més equilibrada". El regidor considera que els projectes ajuden les dones a tenir una vida millor i una independència econòmica.

Lligams més enllà del projecte

Les 23 dones que han trobat feina ho han fet com a personal de neteja, caixeres i dependents, auxiliars de geriatría, administratives, recepcionistes i en feines en empreses de manipulació i fusteria, entre d'altres. Les que no n'han aconseguit encara poden continuar en el projecte, com van fer quatre dones de la primera edició. "La vinculació teòricament acaba quan troben feina. A la pràctica, tornen a la Masia Tres Torres per utilitzar els recursos de recerca de feina, com ara el Club de Feina", expliquen les tècniques, que segueixen la situació laboral de les dones. "Volem continuar fent un seguiment per poder veure que aquestes dones tenen una autoestima més alta i poden consolidar una feina", explica la regidora M. del Mar Sánchez.

Per a la tercera edició del projecte, es vol fer un mòdul de salut i fer pràctiques de repàs en una autoescola ja que la mobilitat és un dels problemes afegits que tenen aquest col·lectiu de dones.

Projecte Baobab

La falta de vehicle també és un handicap que tenen la majoria de les 43 participants en el Projecte Baobab d'inserció laboral per a dones immigrants extracomunitàries (la majoria de Senegal, Gàmbia i Mali i minoritàriament de Marroc), que s'ha fet per quart any. El projecte pren el nom de l'arbre poderós i gegantí dels africans i té molts paral·lelismes amb l'anterior, ja que també busca l'autonomia personal i donar eines per a la inserció laboral: "Si no participen en l'economia familiar no són res",

Acte de cloenda de la segona edició del projecte Francesca Martín

© TONI TORRILLAS

assenyalen Bombo Ndir i Sílvia Castillo, tècniques d'inserció laboral de la cooperativa Gedi, que gestiona el projecte. Fins ara era dirigit a homes i dones i des d'aquesta tercera edició s'ha focalitzat en les dones perquè són les que tenen més problemes d'inserció laboral. La majoria tenen entre 25 i 35 anys i fills petits. Per això moltes treballen en l'economia submergida.

"Una part del programa es dedica a assessorar les dones per poder obtenir els documents de residència i treball. És un factor molt important per a aquestes dones. Les que arriben per reagrupament familiar no tenen dret de treball el primer any i prefereixen esperar a tenir la residència permanent, que s'aconsegueix després de viure cinc anys aquí, per buscar feina", assenyalava Ndir.

El projecte inclou alfabetització en català, tutories laborals i pràctiques en empreses, que enguany han fet tres noies durant quinze dies com a cambres de pisos a l'Hotel Granollers. Al programa, treballen molt els hàbits de la nostra cultura per aconseguir feina: puntualitat, bona presència, el compromís, i la implicació. Enguany s'ha aconseguit una inserció laboral del 56%. "La majoria de les feines són en el sector de la neteja i com a ajudants de cuina, ja que no necessiten l'idioma perquè no estan de cara al públic", explica Ndir.

Ramata Diaby, de Senegal, explica que es va apuntar al projecte el 1999 per aprendre a cosir i que des de llavors treballa ocasionalment per a empreses de treball temporal (ETT) netejant. A Nyma Kebbeh, els dos anys en el programa li han servit per alfabetitzar-se: "No sabia llegir ni escriure i volia treballar. Ara ja tinc els papers per treballar" i ho fa també temporalment. Aquesta gambiana demana que el programa es continuï fent ja que "som moltes immigrants i necessitem ajuda per trobar feina".

Asseta Darjakha, de Gàmbia, va accedir al Projecte Baobab després d'aprendre el català a l'escola de Caritas. "Vaig treballar a la Masia de Tres Torres, i no paro de buscar feina, però costa tenir un treball continuat, trobo feina per quatre hores". Per aquest motiu l'any vinent -si continua la subvenció del Departament de Treball- l'Ajuntament vol incloure en el programa l'aprenentatge d'un ofici.

Francesca Martín